

Program

Ljubljanski družinski list.
Izhaja vsako sredo in soboto. Uredništvo in uprava: Kongresni trg 3/I. Naročnina Din 6.— četrtletno. Posamezna številka 50 para. Inserati se računajo po ceniku. Poština plačana v gotovini.
Telefon 970 Telefon 970

Leto II.

Ljubljana, 18. februarja 1925.

Štev. 30.

Gledališče.

Drama:

Začetek ob 20. uri.

Sreda, 18. februarja: »Cyrano de Bergerac«.
— Red A.

Četrtek, 19. februarja: »Pepehuh«. — Red C.
Petek, 20. februarja: »Vdova Rošlinka«, premijera — Izven.

Opera:

Začetek ob pol 20.

Sreda, 18. februarja: »Smrtna tarantela« in karakteristični plesi. — Red E.

Četrtek, 19. januarja: »Don Juan«. — Red F.
Petek, 20. februarja: Zaprto.

Kinoprogrami.

18. februarja:

»Elitni kino Matica«: »Skrivnostna črna maska«, II. del.

»Kino Ljubljanski dvor«: »Izgubljeni čelječek«.

»Kino Ideal«: »Ljubica in prijateljica«.

19. februarja:

»Elitni kino Matica«: »Skrivnostna črna maska«, II. del.

»Kino Ljubljanski dvor«: »Izgubljeni čelječek«.

»Kino Ideal«: »Odpeljano dekle« (Pat in Patachon).

20. februarja:

»Elitni kino Matica«: »Skrivnostna črna maska«, II. del.

»Kino Ljubljanski dvor«: »Izgubljeni čelječek«.

»Kino Ideal«: »Odpeljano dekle« (Pat in Patachon).

Redute.

Sokol na Viču priredi v soboto dne 21. t. m. v Sokolskem domu na Viču veliko maskerado. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 10 Din. Odbor vabi k obilni udeležbi.

Pustna nedelja, dne 22. t. m., bode izredna prireditev v veliki dvorani hotela Union in vseh stranskih prostorih. Vršni se »slavčeva« maskarada pod naslovom »Veliki pustni korzo«.

Društvo za zgradbo Sokolskega doma v Šiški priredi na pustni torek pri Valjavcu (Reininghaus) veliko maskerado s plesom. Začetek ob 20. uri. — Vstopnina 10 Din. Dostojne maske dobrodošle. — Zanimiv spored. — Prijatelji društva, posetite to prireditev v obilnem številu, ker je to zadnja maskerada pred gradnjo Sokolskega doma.

Nočno fotografiranje.

Nočno fotografiranje mask bo izvrševal po najnovejšem sistemu v dneh, ko se bodo vršile maskerade, Sokolova, Slavčeva maskerada, skozi celo noč, v drugih nočeh pa le proti naročilu Električni fotoatelj »Vesna«, — Josip Pogačnik, Ljubljana, Gledališka ulica št. 8/II. — Dnevno fotografiranje pa se vrši vsaki dan od 8. do 12. ure in od 14 do 18. ure. — Člani gledališča imajo 30% popusta.

Lee Parry

Ljubka in lepa filmska igralka, ki nam je poznana že iz filma »Najlepša žena sveta«, predvajanjem nedavno v kinu »Ljubljanski dvor«.

Čudovita dogodivščina.

Malokdaj se dogodi, da izgubim oblast nad samim seboj, pa sem kljub temu ostrmel, ko mi je nekega vročega poletnega dne na izprehodu naenkrat nek gospod zastavil pot ter me z ne ravno prijaznim naglasom spravil ob pamet:

»Zakaj nadlegujete mojo ženo? Kaj?«

Sicer nisem eden izmed onih, ki smatrajo zalezovanje ženskih čednosti za zločin ali greh, vendar pri teh besedah sem se čutil popolnoma neprizadetega; kajti svest sem si bil, da že ves teden nisem nikomur podal kakega vzroka za tako sumničenje. Ne vem prav, kaj je bil takrat vzrok moje vzdržnosti, vendar bilo je tako. Vsled tega sem nekaj časa motril tujega gospoda z ostrim pogledom in mu ježno zabrusil v obraz:

»Ste ponoreli, ali kaj?«

To ga je še bolj razkačilo. Začel je vpiti: »Mojo ženo pustite v miru, ali pa bode obžalovali...!«

V tem pristopi k gospodu, ki je skakal pred menoj kot obseden, dama, ne več mlada, in reče s pomirjevalnim glasom:

»Pojdi vendar, pusti tega Don Juana...»

Ako se bo še kdaj predrznil, ga ovadim prvemu stražniku.«

Pogledal sem jo — in ugotovil, da sem to damo videl sedaj prvič v svojem življenju.

»Jaz da sem vas nadlegoval,« sem vprašal.

»Da, vi! Išcite si sreče pri mladih dekletih, poročene dame pa pustite pri miru...«

Ker sem imel popolnoma čisto vest, me je to razljutilo, pa sem napravil kraval, ki je

končal na ta način, da smo se vsi trije podali na policijo. Službo je imel baš komisar Guckler.

Pričeli smo vsi trije hkratu pripovedovati in vpiti. Oba poročena z ogorčenjem in užaljena, jaz pa osupel in vedno bolj začuden. Komisar, ki je očitno videl mojo osuplost in začudenost, se je zamislil...

Hipoma pa se vzdrami iz premišljevanja in se obrne k dami:

»Razložite mi, gospa, kako je pravzaprav izgledalo to nadlegovanje.«

»Toda v prisotnosti mojega moža vendar ne morem pripovedovati takih stvari!«

»Gospod,« reče komisar, »pojdit za trenutek v onole sobo tam poleg, no, le idite!«

Odšel je, sicer nerad — nakar se obrne komisar zopet k gospej:

»Sedaj pripovedujte!«

Gospa je opazovala nekaj časa vrata, za katerimi je izginil njen soprog, nato pa prične z jokajočim glasom:

»Gospod komisar, ta gospod me sploh ni nadlegoval... rekla sem to kar tako mojemu možu, da bi ga napravila ljubosumnega... kajti hočem, da vidi, da so mi gospodje še vedno naklonjeni...«

Jeza je vzkipela v meni, taka nesramnost!

»In ste morali baš mene osramotiti na ulici, kot največjega Don Juana?«

Proseče mi je pogledala gospa v oči in s komaj slišnim glasom je rekla:

»Ker je gospod velik in močan, sem mislila, da se vas bo moj mož zbal...«

»Lepo se me je zbal! Skakal je vame, kot mlad psiček. Sedaj bo končno izvedel, kakšna komedijantka da ste.«

Komisar je pridno gladil svoje brčice, da bi zadržal smeh, nato pa reče s počasnim tonom:

»Tega gospoda morate prositi odpuščanja.«

»Da, da, prosim, da mi oprostite, gospod,« reče brž in mi poda roko s tako udanostjo, da sem bil mahoma popolnoma brez orožja.

»Lahko odidete, gospod redakter,« mi reče komisar.

Tega si nisem pustil dvakrat reči in vesel sem bil, ko sem bil na ulici, četudi je bilo pasje vroče.

Kakšna smola! Da je ravno na meni hotela poizkušati svoje čare... S. S.

Brez . . .

Nikakor ni hotela biti gotova.

Že cele pol ure sem sedel v fraku in trdo likana prsa so se vzbočila do neverjetnosti. Avtotaksa je spodaj kazala že 200 mark. Danes je nisem mogel dočakati.

Končno je vstopila. Skozi široka vrata jedilnice je prišla, počasi in svečano, vsak korak je bil vprašanje: »— No — kako izgledam?«

Sicer je avtotaksa kazala že 210 mark, pa sem vseeno rekel: »Prosim, obrni se, da vidim, kako izgledaš zadaj.«

Počasi se je obrnila. Rekel sem, kot drugače tudi pričakovati ni bilo — dražestno. Mogoče, da je beseda padla malo prekasno, kajti postala je nesigurna in je rekla: »Ali zopet kaj ni v redu?«

»Ampak ne, vse je sijajno!« —

Ni me poslušala, postala je nervozna in

oblak jeze se je usul: »Za božjo voljo, najbrže mi ne maraš povedati...«

»Kaj pa?«

»Prisezi, da govoriš resnico. Prisezi, da se ne vidi srajca!«

Stopil sem tesno k njej, jo ogledoval spredaj, zadaj, spodaj, zgoraj, vse ogledal in okrogline, izrezke itd... Zagotavljal sem s prepričevalnim glasom:

»Nobenega sledu o srajci.«

Oddahnila si je. Odšla sva. Avtotaksa je kazala 276 mark. Na soareji sva ostala do jutra. Videl sem ozka pleča, široka pleča, z globokimi oziroma visokimi izrezki do neverjetnosti, štirioglasta pleča do bokov, videl sem dame, katerim je obleka zdrsnila preko ramena (pravzaprav fatalna situacija), videl sem jih, ki so imele tako ohlapne obleke, da so se kazale diametralne perspektive...

Toda videl nisem nobene dame, ki bi imela pod novo plesno toaleta sledi o srajci. Daleč naokoli — v vsej dvorani — nobenega sledu o srajci.

Ko sva izmučena sedla v voz, sem si med vožnjo domov dovolil:

»Noč je bila tako lepa. Ti si jako ugajala. Ali mi sedaj lahko poveš, čemu si se sinoči pravzaprav tako dolgo pripravljala? Saj tako mnogo itak nimaš na sebi?«

Videl sem prikrit smehljaj na njenih ustnih:

»Ti — tepec — saj veš, da imam srajco na sebi.«

Moral sem strašno neumno izgledati, kajti prasnila je v glasen smeh.

»Da, dragi prijatelj,« reče skoraj resno, »jaz nisem kot druge današnje dame. Jaz ne morem brez srajce na soarejo. Mogoče je temu kriva moja vzgoja. Toda če tudi imam srajco, tega ne sme nihče opaziti...«

Vidiš — tepček — to je bil oni zadržek. Ako sem hotela izgledati vsaj približno dostojno, sem morala srajco tako spretno zakriti, da ni tega mogel nihče zapaziti.«

E. G.

Spalnica.

Gospa Blažke trka na vrata spalnice ter kliče: »Gospod Živan! Gospod Živan! Vstanite! — Kmalu bo sedem!«

»Ne, danes pa ne vstanem; spal bom pozno v noč!«

»Gospod Živan, kaj nocojšnjo noč nimate službe?«

»Ne, danes počivamo. Rad bi vedel, kako človeku de, če leži celo noč v topli postelji, mesto da zmrzuje na kozlu ter pazi na kljuse!«

»Toda, gospod Živan, vi morate vstati!«

»Moram? To pa že ne, gospa Blažke! Danes bom spal do jutra!«

»Ali, gospod Živan, to ne greeee...!«

»Za tristo križev, zakaj pa neeee!«

»Zato, ker ste pred tremi tedni najeli sobo z navedbo, da ste nočni izvošček!«

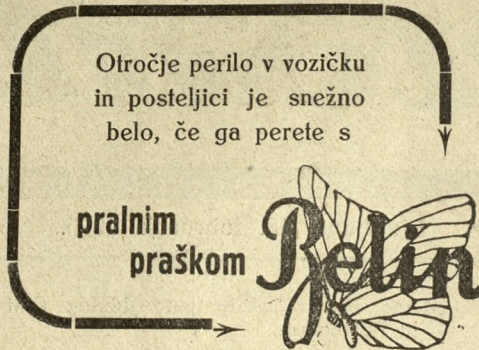
»To tudi sem!«

»Potem pa vstanite!«

»Ne bo nič! Moja Luca je ohromela na eno nogo. Danes imam praznik!«

»To ne drži, gospod Živan, vi morate!«

»Sedaj imam pa že dovolj! Kaj se to pravi: moram!?!«

Ali gospod Živan, sobo sem — še enkrat oddala!«

»Kaj ste? — Še enkrat oddali?«

V skoku je bil iz postelje. Gospa Blažke hitro zapre vrata in čaka v kuhinji v strahu, kaj se bo sedaj zgodilo.

Kmalu pride Živan, oblečen samo v hlače, z razmršeno glavo, zaspan in divji.

»Na dan z besedo! Kaj počenjate z mojo sobo?«

»Glejte — vas ni bilo nobeno noč domov, pa sem oddala sobico za čas od osme zvečer do šeste ure zjutraj.«

»Kaaaj? V moji postelji da leži kdo drugi? Taka nemarnost se mi pa še ni nikoli pripetila!«

»Oh, gospod Živan — ne spravljajte uboge vdove v nesrečo! Meso je tako drago, pa sem si hotela to borno življenje malo izboljšati. Toda če na vsak način hočete, potem bom odpovedala raje njej!«

»Komu? — Njej? Koga mislite s tem?«

»Njo, mlado šiviljo. Prijetna pošena deklica je in kako čista, nikoli nobenega madeža.«

»To je pa vaša sreča, gospa Blažke!« se reži prav na široko Živan in tolče od zadovoljstva po kolenih. »Kaj takega! Mlado deklico! Jaz sem pa mislil, da ste mi dali v postelji kakega zamazanega in smrdljivega pijanca. Sedaj grem ter se vrnem ob desetih. Ako najdem v postelji dedca, potem ga nalomastim, da bo tri dni ležal; če bo pa deklica, mi bo pa nasprotno prav po godu, seveda, če ni kaka stara ujedava devica.«

»Nasprotno, čedkana je, da je treba take iskati, — in pridna. Vsak dan prinese še s seboj nekaj dela. Ne boste razočarani.«

»Vam bi tudi ne svetoval, da me nalažete, toda kaj pa pravi gospodična k meni?«

»Kaj vendar mislite, gospod Živan, ona vendar ničesar ne ve!«

»Ne ve?! — Toda ogledal si jo bom vseeno. Biti hočem na jasnem, ali je coprnica, ali je pa tak angelček, kakor mi ga vi opisujete...«

»Čista resnica, gospod Živan! Samo to vas prosim — ne povejte ji ničesar. Uboga vdova sem in težko pogrešam vsako paro.«

Pobral je svoje stvari iz sobe, toda ni odšel, temveč čakal nestrpnost v kuhinji. Izredno smešno in obenem prijetno se mu je zdelo ob mislih na mlado deklico, s katero deli postelj. Na gospodinjo se že davno ni več jezil.

Njegova radovednost je morala prestati dolgo skušnjo. Vsi znanci gospodinje so se oglasili preje, preden je prišla ona. Kar elektriziralo ga je. Hitro je smuknil na koridor ter brkljal naokrog, samo da bi več videl, toda sreča mu ni bila posebno mila. Ujel je samo toliko, da je srčkana mala blondinka, ki mora biti pri svetlobi najbrže prava tepotica. Bil je zadovoljen in že vnaprej zaljubljen.

Do sedaj je spal na kozlu trdno kot medved, danes pa, ko mu je gospodinja postlala mehko v kuhinji, se je premetaval celo noč, kot da bi ležal na šivankah. Prvotno si je domisljal, da je vzrok dnevno spanje, toda pomagala je začelo prodirati spoznanje, da so vse misli osredotočene samo na deklico, ki spi v njegovi postelji.

Cel dan je imel še prost, toda ni se ganil iz hiše, temveč neprestano spraševal, kdaj ona pride, kaj bo delala itd., da je postal že potrpežljivi gospej Blažke nadležen. Zvečer pred odhodom je šel še v sobo, pobožal odejo ter rekel: »Dobro spančkej, mala!«

Noč je bila neznozna, snežilo in deževalo je, toda njemu je bilo prijetno in toplo. Cel noč se je veselil na postelj, katera bo ostala še topla.

Kak prijeto je bila postelja vležana, kakor nalašč zanj. Nevzdržna veselost se ga je polotila, kadar je pomislil na to, kako bi ona pogledala, če bi zvedela, da mu pogreva posteljo.

Dnevi so lepo potekali, bil je izredno dober volje, toda nekega dne je slabo spal. Naslednji dan, ko ni bilo nič boljše, potoži gospodinji, da mu nekaj manjka.

»Že vem, kaj!« pravi gospodinja. »Nje ni tukaj!«

»Kaj, ali se je izselila?«

»Ne, ne, odšla je samo za nekaj dni k svoji sestri na svatbo.«

»Hvala Bogu!«

Toliko stokanja, kakor prihodnje dni, ni bilo v hiši še nikoli. S prav nobeno stvarjo se mu ni moglo ustreči toliko časa, da je zopet dobro spal. Ona, je bila zopet tu, toda nastala je nova težkoča. Kupila si je lasten šivalni stroj in zahtevala od gospodinje sobo za ves dan.

Ni mu preostalo drugega, kot preseliti se v kuhinjo. Ostala mu je samo ena ugodnost, in sicer ta, da se ji je lahko približal.

Beseda je dala besedo in kmalu sta bila prijatelja, ženin in nevesta itd., dokler ni ona zvedela, kako je bilo s posteljo. Malo je manjkalo, pa bi se vse razdrlo. Toda ljubezen premosti vse težave in stari red se je kmalu vpeljal, toda ne preje, dokler ni gospa Blažke prodala mladima zakoncema ono posteljo, ki je bila začetek njihovih težav in sreče.

Pozor, pekarji!

DIASLAD in SLADNO MOKO

(maltorin) najboljše sredstvo za pecivo ter 25% cenejše od konkurence nudi

Tovarna diasad in slada
M. Zaloker d. o. z., Ljubljana-Vič

KINO IDEAL

! Teden smeha !

Pričenši četrtek in petek

Pat in Patachon

v komediji

„Odpeljano dekle“

Slede temu programu samo
izbrane smehapolne kome-
dije z

Maks LINDER, Harrold
LLOYD, CHAPLIN in
BABY PEGGY

Predstave se vrše:
ob delavnikih ob 4., ½6., 7. in
½9. uri;
ob nedeljah in praznikih ob
½11. uri dopoldne, ob 3., ½5.,
6., ½8. in 9. uri zvečer.

Filmske zanimivosti.

Kino-poročevalci. Časopisi imajo stalna poročila o kinu — že davno. Seveda v Ameriki. Pod pritiskom tudi pri nas nekateri — toda ne po amerikansko. Ameriški časopisi posveča vedno več pažnje filmu. Kajti — najzanimivejši dogodki dneva se dostikrat vidijo prej v kinu kot pa izidejo v časopisu. Sodobno n. pr. vojna na Kitajskem. Nek ameriški operater je potom znanja z visokim kitajskim diplomatom imel priliko, da je prisostvoval dogodkom meščanske vojne, ki se bije v Kini. Posrečilo se mu je z življensko nevarnostjo posneti strašne boje v Šangaju v podrobnostih. Film je dolg več tisoč metrov ter predstavlja zgodovinski dokument kitajske revolucionarne borbe. Dogodke, katere je posnel operater za film, so si uredniki velikih listov ogledali v kinematografu ter nato poročali.

Zahtevajte posod le prvovrstne in preizkušene čajne mešanice znamke „BUDDHA“!

Ljubljanski
kino dvor
TELEFON 750

Od srede 18. t. m. dalje.

Za staro in mlado!

Izgubljeni čeveljček „PEPELKA“

Po pripovedki v petih dejanjih.

V glavnih vlogah znani igralci:

Olga Čehova,
Mady Christians,
Paul Hartmann,
Helga Thomas.

Razkošna režija! Krasne slike!

Mladini vstop dovoljen samo k predstavam, ki končajo pred 8. uro zvečer.

Predstave: ob delavnikih ob 4., ½6., ½8. in 9. uri, ob nedeljah ob ½11., 3., ½5., 6., ½8. in 9. uri.

Predprodaja vstopnic od 10. do 12. in od 2. ure naprej.

Pri večernih predstavah sodeluje najboljši orkester v Ljubljani (Ryneš).

FERN ANDRA

priznana najlepša filmska zvezda,
v drugem delu filma

Skrivnostna črna maska

ki je dosegel v Ljubljani kolosalen uspeh. Ta del ne zaostaja za prvim in so dogodki, kakor beg kaznjencev, rešitev Zalamorta, osveta Zalamorta in drugi krasno prikazani.

Fern Andra in Emilio Ghione kot Zalamort nam ostanejo še dolgo v spominu.

Ta film je umotvor svoje vrste, ki ga Ljubljana še ni videla.

Kolosalna režija. Izvrstni igralci.
Izvanredni tipi.

Predstave ob ½ 4., 5., 7., ½9.

Ob nedeljah in praznikih ob 3., ½5., 6., ½8., 9.

Popoldanske predstave ob delavnikih pri znižanih cenah.

Neskrajšani umetniški orkester svira pri vseh predstavah.

17., 18., 19. februarja
VSI

v ELITNI KINO MATICA
(Telefon 124)

Prednaznanilo:

Mister Radio,

čudež akrobatske umetnosti.

Opozarjamo na že razstavljene slike!

Za razvedrilo pride za pustni torek

BIS V OT-OV ŠALJIVI VEČER.

Novo metode reklame. Nekaj njujorških veletrgovin je angažiralo priznane filmske igralke, da v svojem prostem času nastopajo kot sprejemne dame. Seveda z enormnimi plačili. Ideja se je obnesla imenitno. Občinstvo je drlo v veletokih v trgovino in zapostilo njih vse številno osobje; zlasti še filmske dive, katere videti ali celo govoriti z njimi jim je velik dogodek. Seveda je pojem »umetnost« za te dive precej kočljiv in precej ameriškanski.

Strah pred boljševidom je v Ameriki očitno zelo velik. Vsak film z najmanjšimi tendenčnimi scenami roma v ogenj. Nedavno so dovršili film, ki kaže komunizem v nasprotju s kapitalizmom. Namenjen je bil film za Rusijo. Toda iz strahu, da bi ga vseeno ne videl kdo izmed pravovernih Amerikancev, so morali film na mestu uničiti, potem ko so si ga ogledali vsi državni pravdniki države Kansas, kjer je bil film izgotovljen.

O lepi Margeriti Schön.

Že dve leti je od tega. Do tedaj nisem še igrala, oziroma moja strast je bila oderska umetnost. Tedaj sem slišala od kolegov, da se namerava posneti filmski umotvor iz junaške pesmi Nibelungov. Kar se ni posrečilo meni, to je dosegel film »Trudna smrt« in »Dr. Mabuse«. Videla sem te filme, misli so se menjale bliskovito in prišla sem do prepričanja, da me je pograbila nova strast. K filmu! Moram sodelovati! je bil moj sklep. Seznaniti se moram s soprogo glavnega režiserja.

Zmagala sem. Spoznala sem se z njo ter jo vprašala, če bo še kakšna vloga zame. Katerakoli. »Ne!« je bil odgovor. To me je zmedlo. Toda naprej. Tedni so prešli. Naenkrat pa me kliče gospa režiserjeva k telefonu ter me prosi, da jo obiščem na stanovanju. Obudilo se je novo upanje, našla se je zame vloga?

Ko sem stopila pred režiserja, in me je ta vprašal: »Hočete igrati Krimhildo?« — mi je udarjalo srce — zares strašno — bil je najsrečnejši trenutek mojega življenja.

Prešlo je nekaj dni v pričakovanju... Igrajte to, igrajte ono — poskusni posnetki.

Odslej sem bila z ognjem in navdušenjem pri stvari. Polni dve leti. Cele dneve smo snemali zunaj v snežnem polju, nato cele dneve v ateljejih v soparnem poletju. Ni bilo baš lahko. Toda s trdnim prepričanjem in spoznanjem, da je to največje filmsko delo vsega sveta, sem premagala vse težave in napore, dokler nismo prišli k zadnji sceni. Film je bil gotov.

Tako nemška igralka — Krimhilda o svoji umetnosti in o Nibelungih. us.

Colombo Ceylon čaj ni samo kvalitativno najboljši, temveč nudi tudi to ugodnost, da vsebuje vsaka dvajseta doza dobitni listek, na temelju katerega dobi stranka lep 60 cm visok kip popolnoma zastonj.

Veseli kofiček.

Učenec talmuda pride k podeželskemu rabinu in prosi za kosilo. Iz sočutja so ga takoj povabili. Po kosilu vpraša ponižno, ali ne bi mogel ostati tudi pri večerji. Tudi to je dobil. Po večerji pa stoka, da nima strehe in smel je tudi prenočiti. Drugo jutro so se začele prošnje znova in se ponavljale toliko časa, da se je dični prijatelj že kar udomačil in zredil. Rabin in njegova žena sta bila v veliki zadregi, kako naj svojemu gostu raztolmačita, da njuni dohodki ne zmorejo še enega stalnega dobrega jedca.

Neke noči pa vseeno izdelata sledeči načrt: Prihodnji dan naj skuha žena za kosilo zelje. Rabin bo pri jedi začel zabavljati, da je zelje preslano, žena pa bo ugovarjala. Končno vprašata za mnenje gosta. Oni, komur bo nasprotno, ga bo v jezi zapodil na cesto.

Pri kosilu se razvije vse po programu. Rabin pije, žena joka in končno vpraša gosposdar gosta: »Odoči ti, kdo je v pravu?« Previdni učenec talmuda pa si naloži najprvo še poln krožnik, potem pa odgovori: »Zavoljo teh ubogih 14 dni, katere ostanem še tukaj, se z vama vendar ne bom skregal.«

Slavni profesor je temeljito preiskal Ivana Čebuljčka ter mu predpisal zdravilo za lečenje njegove bolezni.

Pol ure pozneje sreča zdravniška kapaciteta Čebuljčka na ulici, ravno v trenutku, ko hoče ta izliti draga zdravila v kanal.

Zaprepašen vpraša profesor:

»Kaj vendar delate, gospod Čebuljček?«
Zalostno odgovori pacient:

»Glejte, gospod profesor: vi hočete živeti, lekarnar hoče živeti — pustite tudi mene, da živim!«

Znamenje časa.

V kopalnišču pride eden največjih strojnih tvorničarjev v trenutno denarno zadrego.

Smeječ se, stopi h betelskemu plačilnemu natakarku ter pravi: »Dragi prijatelj posodite mi do jutri sto dinarjev, zastavim Vam celo tovarno z vsemi stroji.«

»Izredno mi je žal,« pravi natakark, »Vi mi mogoče ne vrnete sto dinarjev, jaz pa obsemdim s celo strojno tovarno.«

Gospod Nemanič vstopi v kupe drugega razreda z vozovnico za tretji razred. V kupeju je bil samo še en potnik. Ko se je vlak ravno pričel pomikati, je baš nad vlakom priletel areoplan. Potnik se obrne k gospodu Nemaniču:

»Kako dolgo bo še trajalo, da bomo tudi mi leteli?«

»Kako—! Imate tudi vi za tretji...?« vpraša Nemanič prestrašen.

Znanega politika so nekoč vprašali, kateri je najvažnejši činitelj v industriji: delo, kapital ali razum?

Politik ni preišljeval dolgo in odgovori: »Katera je najvažnejša noga trinožnega stola?«

Vlomilec (katerega zasači najstarejša hčerka hišnega posestnika): »Gospodična, ne izdajte me, sicer boste morali pred sodiščem povedati svojo pravo starost!«

Mama: »Fanika, povedala sem ti že tolikokrat, da se nikar ne vmešavaj, kadar govori odrasli, da moraš počakati, da oni izgovorijo. Ali si ne bodeš že enkrat tega zapomnila?«

Fanika: »Vsakokrat poskušam, mama, pa kaj, ko ne nehajo govoriti.«

A.: »Hotel bi izvedeti, kaj si Frida želi za svoj god!«

B.: »Kar vprašaj jo!«

A.: Tepec, kaj tako dragocenega bi si pač ne mogel privoščiti.«

Ona: »Slabo novice imam zate, Ludvik. Moj oče je napovedal konkurz.«

On.: »To me prav nič ne preseneča. Saj sem vedel, da bo uporabil vsa mogoča sredstva, da onemogoči najino zvezo.«

Auto. »Le poizkusite, milostljiva, vsedite se le v ta voz. To je najudobnejši avto sveta. V mehkih sedežih popolnoma izginete.« — »Mislite, da si kupim avto, da bi izginila?«

»Tako ste se posušili, gospod profesor! Kako je to?«

»Držim dijete. — In vi? Vsak dan vas je več!? Kako je to?«

»Držim dijete!«

»Zrezek je bil slab in majhen, gospod natakark!«

»Ako je bil slab, bodite veseli, da ni bil tako velik.«

IVAN JELAČIN - LIUBLJANA

Veletrgovina kolonijalnega in špecerjskega blaga
Sveže pražena kava. — Zaloga mineralnih vod
Solidna in hitra postrežba

Od Minist. za trg. in ind. konces.

krojna šola

Židovska 5. — Razpošiljanje in izdelovanje
poljubnih damskih in moških krojev. — Tečaji
za krojače, šivilje in nešivilje.

Snaženje okenj in stanovanj

VIKTOR TRAPEČAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠT. 3.
TOČNA STROKOVNA IZVEDBA!

Najboljši
šivalni stroj je
edino le

JOSIP
PETELINC-a

znamka
GRITZNER
IN ADLER

za rodbino, obrt in industrijo

LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. VEČLETNA GARANCIJA.

Delavnica za popravila. Na veliko in malo. Tel. 913.

IV. RAVNIHAR

urur Ljubljana urur
Sv. Petra cesta štev. 44.

Specijalna lastna delavnica za
precizna popravila ur in vsa v
mojo stroko spadajoča dela.

DR. OETKER-JEV

VANILIN
SLADKOR

Svelta glava Dobi se povsod ali pa
v tovarni JOS. REICH - MARIBOR

Stara tovarna nogavic in pletenin M. Franzl & sinovi

Lastnik:

Feliks Franzl, Ljubljana, Privoz št. 10

Poštni
predal 44

Telefon št. 425

Ustanovljena
leta 1888

Popolnoma varno naložite denar v

Ljubljansko posojilnico

v Ljubljani, Mestni trg št. 6

ker ima že nad

10.000.000 Din jamstvene glavnice

Vloge na hranilne knjižice in tekoči račun
se obrestuje

!! najugodnejše !!

Stalne vloge z odpovednim rokom obrestuje
po dogovoru. Sprejema v inkasso fakture in
cesije terjatev. Posojilo daje le proti polni
varnosti proti vknjižbi in proti poroštva